

NEDJELJNA ČITANJA: Jr 1,4-5.17-19; Ps 71,1-4a.5-6b.15ab.17;

1Kor 12,31 – 13,13; Lk 4,21-30

Današnji evanđeoski odlomak (Lk 4, 21-30) nastavak je prošlotjednog odlomka (Lk 1, 1-4; 4, 14-21) u kojem je sveti Luka opisao Isusov dolazak u svoj grad Nazaret i kako je pročitao mesijansko proročanstvo iz Knjige proroka Izaije. Osim što je po svom običaju došao u sinagogu i javno čitao svetopisamske tekstove, Isus je tom zgodom održao pred njima svoj prvi nastup nakon što je započeo svoje javno djelovanje. Za razliku od prethodnih dolazaka u sinagogu i sudjelovanja u bogoštovnom životu svojega mjesta, ovaj put on nastupa kao Mesija koji objavljuje svoje mesijansko poslanje, što je već započeo objavljivati u drugim mjestima Galileje. Današnji evanđeoski tekst nastavak je Isusova samoočitovanja u sinagogi u Nazaretu kojim je Isus svojim sumještanima objavio svoj božanski identitet i svoje mesijansko poslanje. U današnjem tekstu vidimo kakva je bila reakcija prisutnih u sinagogi kod kojih se dogodio nagli obrat odnosa prema njemu. Znamo doista iz evanđeoskog izvješća da je prije toga bio prihvaćen u svojoj sredini, te da je svake subote dolazio u sinagogu bez ikakvoga osporavanja. No subota njegova javnog nastupa je bila posebija od drugih, jer je tom prigodom ukazao na svoje mesijansko poslanje, nakon čega je nastupila negativna reakcija njegovih sumješтана koja je završila izbacivanjem iz sinagoge i pokušajem da ga strmoglave s ruba brijega. Teško je razumjeti razloge koji su ih na to nagnali, ali bez daljnega neophodno je potruditi se oko toga, kako bi Isusov nastup nama bio spasonosan kad već nije bio njima. No Božja riječ i njezin navještaj nisu okovani i ne mogu biti potisnuti u sferu privatnoga, nego iz osobne zrelosti i odgovornosti prelaze u područje opće dobrobiti. Tako postaju javni i jasni znak narodu, te poziv da svatko pred tom riječju doživi osobni poziv i odgovornost. (sastavio: Frano Bijelić, bogoslov)